11. Hukuk Dairesi 2014/17964 E. , 2015/3319 K.

-

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ :TİCARET MAHKEMESİ

Taraflar arasında görülen davada İstanbul (Kapatılan) 51. Asliye Ticaret Mahkemesi'nce verilen 03/07/2014 tarih ve 2013/362-2014/250 sayılı kararın Yargıtayca incelenmesi davacı vekili tarafından istenmiş ve temyiz dilekçesinin süresi içinde verildiği anlaşılmış olmakla, dava dosyası için Tetkik Hakimi ... tarafından düzenlenen rapor dinlendikten ve yine dosya içerisindeki dilekçe, layihalar, duruşma tutanakları ve tüm belgeler okunup, incelendikten sonra işin gereği görüşülüp, düşünüldü:

Davacı vekili, davacının M/V ... isimli geminin sahibi olduğunu, taraflar arasındaki 25/03/2013 tarihli taşıma sözleşmesi ile davacının davalıya ait çimento yükünü Türkiye'den Libya'ya taşınması işini üstlendiğini, davalı şirketin malın gemiye yüklenmesi ve boşaltılması sırasında doğan sürastarya alacağını ödemediğini, boşaltma limanında ortaya çıkan vergi borcunu da ödemekten kaçınarak geminin haksız şekilde zaman kaybı yaşamasına neden olduğunu ileri sürerek sürastarya alacağından ve davalının ödenmesi gereken vergi borcunun davacı tarafından ödenmesi ile nedeniyle oluşan alacak olmak üzere toplam 18.775,05 USD'nin faiziyle tahsilini talep ve dava etmiştir.

Davalı vekili, taraflar arasındaki sözleşmede tahkim şartının bulunduğunu savunarak tahkim itirazında bulunmuştur.

Mahkemece iddia, savunma ve tüm dosya kapsamına göre; taraflar arasında M/V ..... gemisi ile 5300 ton çimento yükünün Türkiye'den ... Limanına deniz yolu ile taşıması konusunda 25/03/2013 tarihli charter party sözleşmesi bulunduğu ve bu sözleşmede ihtilaf halinde uyuşmazlığın Londra'da tahkim yolu ile çözüleceği ve İngiliz Hukuku'nun uygulanacağına dair tahkim şartının bulunduğu, somut uyuşmazlıkta tahliye limanının Türkiye dışında olması karşısında yabancılık unsuru olduğu ancak 4686 sayılı Yasa'nın, yabancılık unsuru taşıyan ve tahkim yerinin Türkiye olarak belirlendiği durumda yada uyuşmazlığın anılan Yasa hükümlerine göre çözümleneceğinin kararlaştırılmış olması halinde uygulanacak olması karşısında uygulama imkanı olmadığı, uyuşmazlığa Bakanlar Kurulu'nun 15/08/1991 tarih 91/2151 sayılı kararı ile onaylanarak 25/09/1991 tarih 21002 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan ve bu suretle Anayasa'nın 90/5. fıkra 1.cümle, HMK'nın 33 ve 5718 sayılı MÖHUK'nın 1/2.fıkrası gereğince iç mevzuatımıza dahil edilmiş olan ve öncelikle uygulanması gereken Yabancı Hakem Kararlarının Tanınması ve İcrası Hakkında 10 Haziran 1958 Tarihli New York Konvansiyonu hükümlerine göre çözümlenmesi gerektiği, New York Konvansiyonu'nun 2/1. fıkrası gereğince tahkim anlaşmasının yazılı şekilde yapılması gerektiğinin belirtildiği, 2/2. fıkrasında da yazılı anlaşma teriminden karşılıklı olarak teati edilmiş mektup veya telgraflarda mündemiç bulunan veya taraflarca imzalanmış bir mukaveleye dercedilmiş olan bir hakem şartı veya mukavelesinin anlaşılacağının düzenlendiği, somut uyuşmazlıkta sözleşeminin yazılı olduğu hususunda ihtilaf olmadığı, bu sözleşmenin tarafların brokerları aracılığıyla

teati edilen elektronik posta iletileri sonucu kurulduğu ve elektronik postalar kapsamında da tahkim şartının bulunduğu, her ne kadar davalı tarafından ilk sunulan sözleşme örneğinde kendi imzası bulunmazken daha sonra sunduğu sözleşmede bu kendi kendi imzası bulunmakla birlikte bu imzanın davalı şirket tarafından sonradan tamamlanıp tamamlanmadığı anlaşılamamakla birlikte aksinin kabulü halinde dahi tarafların brokerları aracılığıyla elektronik ortamda teati ettikleri ve tahkim şartını içerir e-mail kaydının varlığı New York Konvansiyonu'nun 2/2. fıkrası hükmüne göre imza şartının yerine gelmiş sayılması için yeterli oldığu bu nedenlerle taraflar arasında geçerli ve bağlayıcı tahkim şartının bulunduğu gerekçesiyle davalı tarafın tahkim itirazının kabulü ile dava dilekçesinin görevsizlik nedeniyle reddine karar verilmiştir.

Kararı, davacı vekili temyiz etmiştir.

Dava dosyası içerisindeki bilgi ve belgelere, mahkeme kararının gerekçesinde dayanılan delillerin tartışılıp, değerlendirilmesinde usul ve yasaya aykırı bir yön bulunmamasına göre, davacı vekilinin tüm temyiz itirazları yerinde değildir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerden dolayı, davacı vekilinin bütün temyiz itirazlarının reddiyle usul ve kanuna uygun bulunan hükmün ONANMASINA, aşağıda yazılı bakiye 2,50 TL temyiz ilam harcının temyiz edenden alınmasına, 11/03/2015 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.